

ны на земѣхъ-тѣхъ, и на всѣхъ-тѣхъ птици на небе-то, и на всякой гадѣ които пълзи по земѣхъ-тѣхъ, и има въ себе си дыханіе на животъ, дадохъ всякъ зеленъ трѣвѣхъ за хранѣж; и станѣ така. И видѣ Богъ всичко което направи, и ето бѣше твърдѣ добро. И станѣ вечеръ, и станѣ утро, день шестый.

ГЛАВА 2.

1 И съвършихъ ся небо-то и земля-та, и 2 всѣхъ-то имъ *украшеніе. И съвършилъ бѣше Богъ въ седмый-тъ день дѣла-та си, които направи; и починъ си въ седмый-тъ день отъ всѣхъ-тѣхъ си дѣла които направи. И благазлови Богъ седмый-тъ день, и освяти го; защото въ него си починахъ отъ всѣхъ-тѣхъ си дѣла, които създаде и направи Богъ.

4 Това е бытіе-то на небо-то и на земѣхъ-тѣхъ, когато ся тѣ създадохъ, въ който день направи Господь Богъ земѣж и небе, 5 И всяко растение полско, прѣди да стане по земѣхъ-тѣхъ, и всякъ трѣвѣхъ полскъ, прѣди да изникне; защото не бѣше далъ Господь Богъ дръждъ по земѣхъ-тѣхъ, и нѣмаше человекъ за да работи земѣхъ-тѣхъ.

6 И вдигаше ся пара отъ земѣхъ-тѣхъ, и появаше всячко-то лице на земѣхъ-тѣхъ. 7 Създаде Господь Богъ человека отъ претъ изъ земѣхъ-тѣхъ: и вдхнхъ въ ноздри-тъ му дыханіе на животъ, и станѣ человекъ жива душа. И насади Господь Богъ рай въ Едемъ на истокъ, и постави тамъ человекъ когото създаде. И Господь Богъ произрасти изъ земѣхъ-тѣхъ всяко дръво красно на пледъ, и добро за яденіе, и дръво-то на живота по срѣдъ рай-тъ, и дръво-то на познаваніе на добро и на зло. И рѣка исхождаше изъ Едемъ да напоѣя рай-тъ; и отъ тамъ ся раздѣляше на четири главы. Име-то на еднѣхъ-тѣхъ Фисонъ; тя е която обикаля всѣхъ-тѣхъ Евилатскъ земѣж, дѣто има злато. И злато-то на онѣзи земѣхъ е добро; тамъ има вделіонъ и оникъ камыкъ. И име-то на вторѣхъ-тѣхъ Рѣкѣхъ Гюнь; тя е която обикаля всѣхъ-тѣхъ Хусскъ земѣж. И име-то на третѣхъ-тѣхъ Рѣкѣхъ, Тигръ; тя е която тече къмъ истокъ на Ассирійѣ. А четвърта-та рѣка е Евфратъ. И зѣ Господь Богъ

человекъ и насели го въ рай Едемскый, 16 за да го работи и да го пази. И заповѣда Господь Богъ Адаму и рече: Отъ всяко дръво на рай-тъ свободно да ядешъ: А 17 отъ дръво-то на познаваніе на добро и на зло, да не ядешъ отъ него; защото въ който день ядешъ отъ него неупрѣмно 18 ще умрешъ. И рече Господь Богъ: Не е добро человекъ-тъ да е самъ; ще му направѣхъ помощникъ приличенъ нему. 19 И създаде Господь Богъ отъ земѣхъ-тѣхъ всѣхъ-тѣхъ полскы животны, и всѣхъ-тѣхъ небесны птици, и приведе ги при Адама, за да види какъ ще ги наименоува; и каквото име дадеше Адамъ на всяко одушевленно, това му станѣ име-то. И тури Адамъ имена на всѣхъ-тѣхъ скотове и на птици-тъ небесны и на всѣхъ-тѣхъ звѣрове полскы; но за Адама не ся намѣри помощникъ приличенъ нему. 21 И занесе Господь Богъ на Адама изстѣпленіе и той заспа; и зѣ едно отъ ребра-та му, и испълни мѣсто-то му съ плтъ. И направи Господь Богъ отъ ребро-то, което зѣ отъ Адама, женѣ, и 22 приведе ѣхъ при Адама. И рече Адамъ: Тая е сега кость отъ кости-тъ ми, и плтъ отъ плтъ-тъ ми: тя же ся нарече жена, защото отъ мжжъ-тъ бы зѣта. 23 *Заради това ще остави человекъ бащца си и майкѣ си, и ще ся прильни при женѣ си, и ще бѣдѣтъ двама-та една плтъ. 24 *И голи бѣхъ и двама-та, Адамъ и жена му, и не ся срамувахъ.

ГЛАВА 3.

1 А змія-та бѣше най хитра отъ всѣхъ-тѣхъ звѣрове полскы, които направи Господь Богъ; и тя рече на женѣхъ-тѣхъ: Истинѣ ли рече Богъ да не ядете отъ всяко дръво на рай-тъ? И жена-та рече на змѣхъ-тѣхъ: Отъ плодъ-тъ на райскы-тъ дръвѣхъ можемъ да ядемъ: А отъ плодъ-тъ на дръво-то което е въ срѣдъ рай-тъ, рече Богъ: Да не ядете отъ него, нито да ся прикоснете при него, за да не умрете. И змія-та рече на женѣхъ-тѣхъ: Никакъ нѣма да умрете; Но знае Богъ че въ който день ядете отъ него, ще ся отворятъ очи-тъ ви, и ще бѣдете като богове, да познаете добро-то и зло-то. И видѣ жена-та

а Іов. 38; 41.

б Псал. 104; 24. 1 Тим. 4; 4.

а Псал. 33; 6.

* Евр. воинство.

б Исх. 20; 11. 31; 17. Втор.

5; 14. Евр. 4; 4.

в Неем. 9; 14. Иса. 58; 13.

г Гл. 1; 1. Псал. 90; 1. 2.

д Гл. 1; 12. Псал. 104; 14.

е Іов. 38; 26, 27, 28.

ж Гл. 3; 23.

з Гл. 3; 19, 23. Псал. 103;

14. Еккл. 12; 7. Иса. 64; 8.

1 Кор. 15; 47.

и Іов. 33; 4. Дван. 17; 25.

й Гл. 7; 22. Иса. 2; 22.

к 1 Кор. 15; 45.

л Гл. 13; 10. Иса. 51; 3. Іез.

28; 13. Іон. 2; 3.

м Гл. 4; 16. 4 Цар. 19; 12.

Іез. 27; 23.

н Гл. 3; 24.

о Ст. 15.

п Іез. 31; 8.

р Гл. 3; 22. Прит. 3; 18, 11;

30. Откр. 2; 7. 22; 2, 14.

с Ст. 17.

т Гл. 25; 18.

у Числ. 11; 7.

ф Дан. 10; 4.

х Ст. 8.

и Ст. 9.

й Гл. 3; 1, 3, 11, 17.

ж Гл. 3; 3, 19. Рим. 6; 23.

з 1 Кор. 15; 56. Іак. 1; 15.

1 Іоан. 5; 16.

и Гл. 3; 12. 1 Кор. 11; 9.

1 Тим. 2; 13.

б Гл. 1; 20, 24.

в Псал. 8; 6. Виж. Гл. 6; 20.

г Гл. 15; 12. 1 Цар. 26; 12.

д Прит. 18; 22. Евр. 13; 4.

е Гл. 29; 14. Слж. 9; 2. 2 Цар.

5; 1. 19; 13. Евес. 5; 30.

ж 1 Кор. 11; 8.

з Гл. 31; 15. Псал. 45; 10.

и Мар. 19; 5. Марк. 10; 7.

й 1 Кор. 6; 16. Евес. 5; 31.

ж Гл. 3; 7, 10, 11.

а Исх. 32; 25. Иса. 47; 3.

а Откр. 12; 9. 20; 2.

б Мат. 10; 16. 2 Кор. 11; 3.

г Гл. 2; 17.

з Ст. 13. 2 Кор. 11; 3. 1 Тим.

2; 14.

д Ст. 7. Дван. 26; 18.